

О сабору у Никшићу - још се нисмо искоренили?!

Пише: Дарко Ђого
уторак, 24 децембар 2019 01:03

Када сте рођени у херцеговачкој породици, онда су догађаји у Црној Гори, а нарочито у оном дијелу Херцеговине који данас припадају Црној Гори за вас ствар кућна, породична. Па како онда не поћи на Црквено-народни сабор заказан за 21.12.2019?

Тако смо пошли рано ујутро из Фоче за Никшић – раном зором, очекујући гужву како на магистралном и „међудржавном“ путу Фоча – Шћепан Поље – Никшић тако и на самом граничном прелазу Хум – Шћепан Поље. Гужве није било ни на поменутој магистралном беспућу, ни на самом граничном прелазу (што ме је, морам признати, прилично зачудило).

Вече прије поласка смо провјерили са контактима у пограничној полицији да ли ће бити могућ пролаз и добили објашњење да ћемо моћи да уђемо, али није пожељно да носимо било каква национална или вјерска обиљежја. Осим напрног крста и подрасника других нисмо ни имали. Полиција је са обје стране границе била љубазна и сусретљива.

Кроз кишу и маглу смо допутовали у Никшић, тачно према плану, у 8:00 часова. На сваком од „скверова“ стајала је полиција: заустављамо се тамо гдје знамо да би требало скренути лијево ка Цркви Светог Василија Острошког, а који је очигледно затворен за саобраћај.

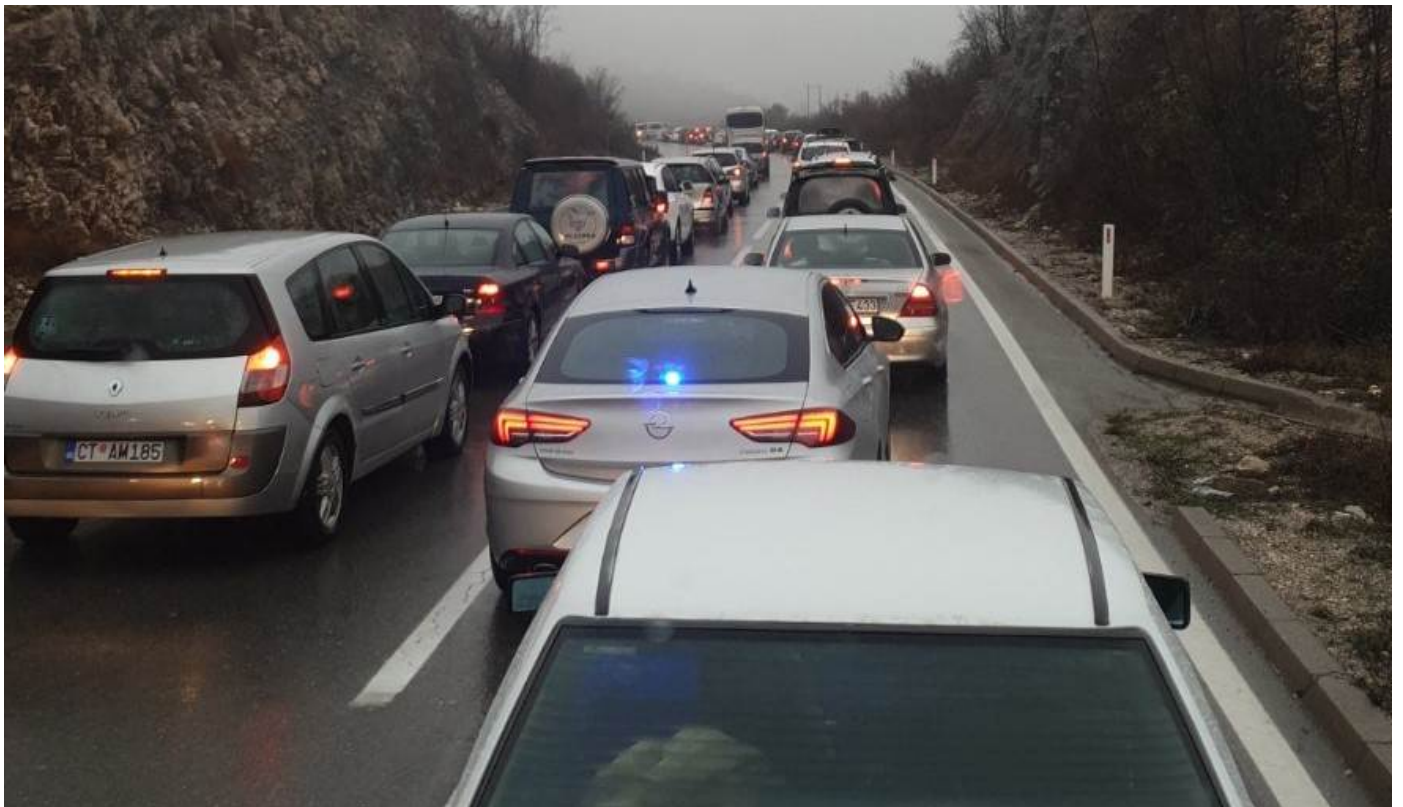
Љубазна полиција

О сабору у Никшићу - још се нисмо искоренили?!

Пише: Дарко Ћого
уторак, 24 децембар 2019 01:03

Полиција нас љубазно упућује и гдје бисмо се и како могли паркирати. И то је један од трајнијих утисака: полиција је читавог тог дана била изузетно љубазна, па чак и некако посебно пажљива. Да ли ти људи некако слуте да им је посао такав да морају да слушају власт која се отела и чистом разуму и људском обзиру па том љубазношћу тихо нам саопштавају да и те како разликују оно што се баш мора од онога што се не мора?

Да ли у њиховој потреби да буду на руку некоме ко је дошао да каже како у људима има још светог, неутуђивог, бескомпромисног има и учествовања у нашој ствари? Не знам. Али схватам да им лако није.

Паркирамо у једној од побочних улицица. Киша тада још увијек пропадаује, а народ из свих праваца сабира се Цркви. Улазимо у Цркви. Јутрење траје: познати, миленијумски усклици јеврејскога цара и хришћанског пророка, пјесма Богородици затим. Цијеливамо мошти Светитељеве. И одмах осјетиш онај исти мир који долази заједно са Свједоком Христове Силе. Неко достојанство Силе Божије.

Људи приступају и окупљају се. Крај кивота – момци у црногорским народним ношњама. Са лијеве стране, међу окупљеним виђенијим људима нарочито пажњу свих побуђује симболички битно присуство Миодрага Даке Давидовића.

Литургија херцеговачких епископа

Почиње литургија. Оно што ме одмах ражалостило јесте чињеница да су међу епископима који служе готово сви – један интимни круг пријатеља, најнепосредније повезаних истим поријеклом (из Црне Горе, Херцеговине, Крајине). Свјестан сам размимоилажења по многим питањима у нашем епископату. Али не постоји разлог, разуман, за својеврсни тихи бојкот једног црквено-народног сабора у једном тренутку када више нема простора та калкулацију.

Ниво агресије којој је изложена Српска Православна Црква у Црној Гори у посљедње вријеме сигнализује да је тамошња власт схватила да без поларизације народа никада до краја неће моћи да заокружи идентитетски пројекат: већ десет година је у њиховим рукама и нож (и метак) и погача (од разних бијелих сортимената), па се нису макли нигдје даље, а кетманство лажне елите и даље није у стању да убиједи масу која под притиском избора између друштвених привилегија (било каквих) и идентитета чини непрекидне компромисе, али не заборавља *у којој Цркви би да приступи оном светом, оном изнад блатњаве свакодневице*

Историјски моменат у коме је црногорска олигархија одлично осјетила да насиље према Православној Цркви пролази у Украјини и Естонији под условом да си геостратешки „исправно“ оријентисан чини контекст за који можемо да наслутимо да омогућава ову агресију која не наликује на досадашње покушаје и трзавице.

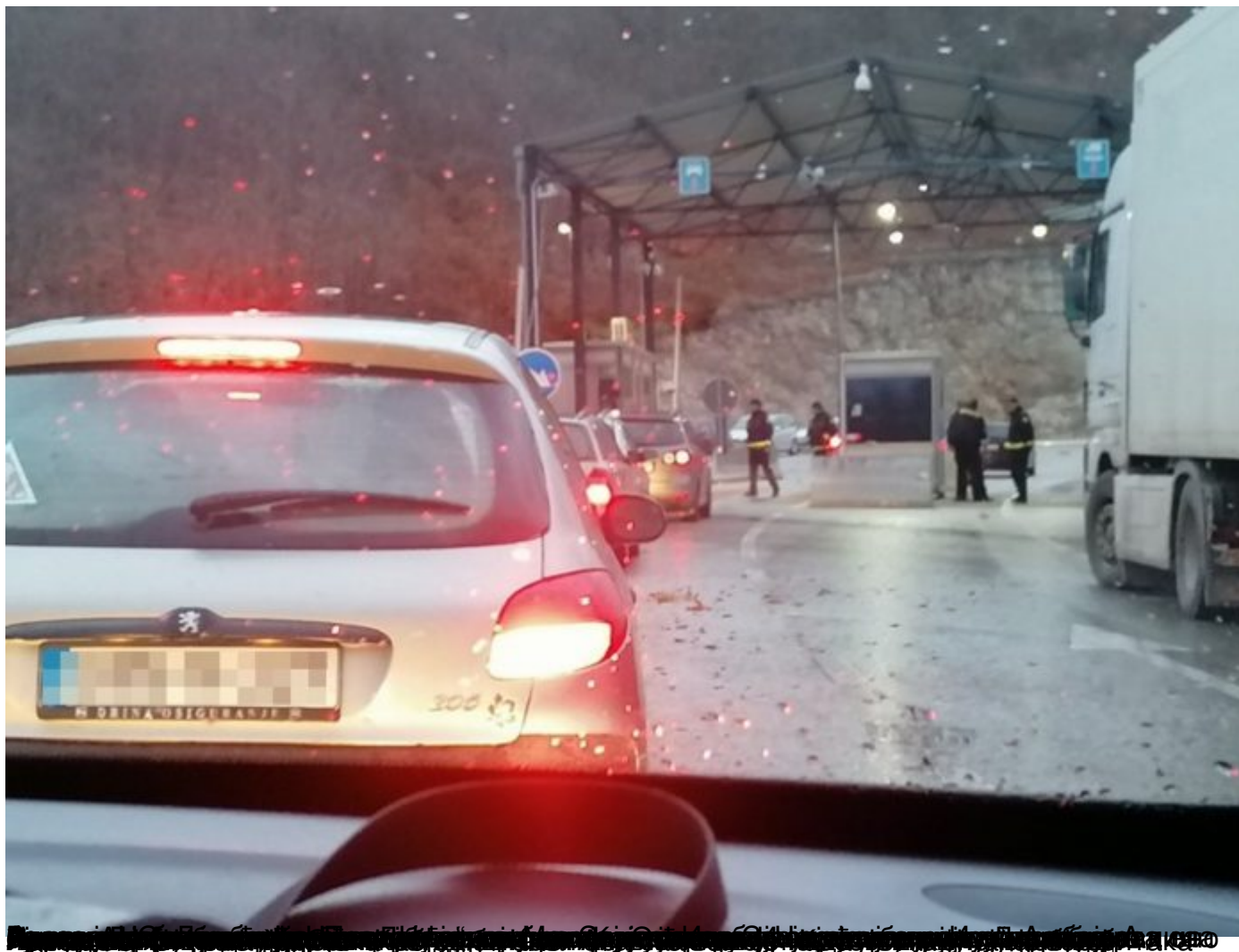
О сабору у Никшићу - још се нисмо искоренили?!

Пише: Дарко Ђого
уторак, 24 децембар 2019 01:03

О сабору у Никшићу - још се нисмо искоренили?!

Пише: Дарко Ђого
уторак, 24 децембар 2019 01:03

О сабору у Никшићу - још се нисмо искоренили?!

Пише: Дарко Ђого
уторак, 24 децембар 2019 01:03

Митрополија црногорско-приморска | Епархија будимљанско-никшића

БРАТСКИ ВАС ПОЗИВАМО НА ВЕЛИКИ ЦРКВЕНО-НАРОДНИ САБОР

СВЕТА АХИЈЕРЕЈСКА ЛИТУРГИЈА
СУБОТА, 21. ДЕЦЕМБАР 2019. У 9 ЧАСОВА
САБОРНА ЦРКВА
СВ. ВАСИЛИЈА ОСТРОШКОГ
У НИКШИЋУ

МУЖ ЈЕ БРАНИЧ ЖЕНЕ И ЂЕТЕТА,
НАРОД БРАНИЧ ЦРКВЕ И ПЛЕМЕНА!

Саборна црква у Никшићу. Епархија будимљанско-никшића. Митрополија црногорско-приморска. Уторак, 24 децембар 2019. 01:03.